

Mừng Chúa Phục Sinh Có Ảnh Hưởng, Liên Quan gì đến chúng ta chẳng...?

Trong tuần vừa qua đang lúc suy tư Lời Chúa (*Lectio Divina*), đoạn thư của Thánh Phaolô gửi tín hữu Rôma vẫn làm vang vọng một niềm vui và hy vọng: “Nếu chúng ta đã cùng chết với Đức Ki-tô, chúng ta cũng sẽ cùng sống với Người: đó là niềm tin của chúng ta. Thật vậy, chúng ta biết rằng: một khi Đức Ki-tô đã sống lại từ cõi chết, thì không bao giờ Người chết nữa, cái chết chẳng còn quyền chi đối với Người. Người đã chết, là chết đối với tội lỗi, và một lần là đủ. Nay Người sống, là sống cho Thiên Chúa. Anh em cũng vậy, hãy coi mình như đã chết đối với tội lỗi, nhưng nay lại sống cho Thiên Chúa, trong Đức Ki-tô Giê-su (6:8-11).

Là người Kitô hữu sau những ngày chuẩn bị của Mùa Chay: nào là tâm, nghi thức Sám Hối nơi các

giáo xứ, Lễ Dầu, Lễ Rửa Chân, cung nghinh Thánh Thể, nguyện cầu với Chúa trong vườn Ghetsimani, đi Chặng Đàng Thánh Giá, Tôn Vinh Thánh Giá, Ngắm Sự Thương Khó, viếng Mộ Chúa, trong tâm tình nguyện cầu với Đức Mẹ (*Stabat Mater*) và mừng đại lễ Chúa Phục Sinh.

Bằng đó nghi thức mà nếu ai trong chúng ta đã dành ra được thời giờ để tham dự trong những tuần vừa qua để gọi là chuẩn bị tâm hồn đón mừng Chúa Phục Sinh thì chắc hẳn cũng giúp cho chúng ta rất

nhều trong sự sống tràn đầy, sự sống lại mỗi ngày và đó cũng là sứ mạng mà **Chúa Giêsu mời gọi mỗi người chúng ta hãy cảm nhận ra “vương quốc” của Thiên Chúa đang hiện diện giữa chúng ta...** trong kinh Lạy Cha chúng ta đọc hàng ngày.

Chúng ta đang sống trong những tuần Lễ của mùa Phục Sinh. Chúa Sống Lại còn tâm hồn chúng ta, đời sống của mỗi người chúng ta cũng đang thật sự sống lại chứ... hay vẫn lại còn y như cũ thì sự vui mừng hân hoan của Chúa Phục Sinh làm sao ảnh hưởng tới chúng ta được.

Hôm nay cũng như trong những bài tới, chúng ta cùng suy tư mỗi bài một điều để cùng giúp nhau **được sống lại thật** mỗi ngày. Ít nhất là một điều để nhờ qua đó dần dà chúng ta sẽ sống được phần nào trong ân sủng tràn đầy của Chúa Phục Sinh. Ngài đã Nhập Thể, cư ngụ giữa chúng ta, đi rao giảng, chữa lành và giúp chúng ta hiểu, cảm nhận được rõ hơn tinh thần của Thiên Chúa và mong muốn mỗi người chúng ta cùng sống **NHƯ THIÊN CHÚA**. Qua Chủ Nhật của Lòng Chúa Thương Xót vừa qua, mỗi người chúng ta cũng được mời gọi sống nhân ái, xót thương, đại lượng trong mọi giao tiếp với tha nhân vì chính chúng ta đã đón nhận thật nhiều từ Thiên Chúa.

Sau sự Phục Sinh của Chúa Giêsu, Ngài tuyên dương sự hy sinh qua cái chết và sự Sống Lại của Ngài. Sự sống mới mà Chúa Giêsu mặc khải đặt nền tảng trên sự chứng thực về vương quốc của Thiên Chúa được tỏ hiện qua Cộng Đoàn Kitô hữu mà Ngài yêu thương nơi trần gian này.

Mỗi một thành viên trong cộng đoàn đều được mang hình ảnh và trở nên giống như Thiên Chúa và cùng đạt đến đích điểm vận mệnh của mình nơi Thiên Chúa. Là con cái Thiên Chúa, nhân loại chúng ta tiến đến Thiên Chúa bằng cách biết lo lắng quan tâm đến nhau.

Trong nghi thức Thứ Năm Tuần Thánh, Chúa Giêsu không những truyền đạt cho các đồ đệ tiếp tục cử hành việc Bẻ Bánh – ngày nay chúng ta gọi là Thánh Lễ/Bí tích Thánh Thể, nhưng Ngài còn phủ phục xuống trở nên người tôi tớ hầu hạ mọi người. Chúa Giêsu đưa ra một mẫu gương của tinh thần phục vụ nhau nơi đời sống thường ngày.

Để chúng ta cũng được sống lại với Chúa Giêsu, mỗi ngày chúng ta cũng hãy ý thức, nhạy cảm hơn để quan tâm lo lắng, giúp nhau, phục vụ nhau bắt đầu từ người thân cận nhất là vợ, chồng, con, cháu, cha, mẹ, ông bà, hội đoàn, giáo xứ, cộng đoàn, sở làm và láng giềng. Vương quốc của Thiên Chúa bao gồm những con người biết quan tâm, lo lắng và luôn tỏ ra những cử chỉ, ý nghĩ tốt lành nhất cho nhau. Bởi vì phần nhiều đưa đến những khúc mắc, khó giải quyết, đau khổ và sự tổn thương trong đời sống hàng ngày là do **chúng ta hiểu lầm ý chỉ tốt lành của nhau**.

Nói đến cuộc khổ nạn, sự chết và Phục Sinh vinh quang của Chúa Giêsu, chúng ta thường liên tưởng

tới công cuộc cứu chuộc cao cả của Thiên Chúa. Nhưng cùng lúc, Chúa Giêsu đã trải qua cuộc khổ nạn và Phục Sinh vinh hiển là Ngài đã làm gương và mời gọi chúng ta cùng vượt qua **cuộc khổ nạn của mỗi ngày** trong cuộc đời của chúng ta. Qua sự chết và cuộc khổ nạn mỗi ngày của việc biết quên mình, thêm hy sinh và ý thức để quan tâm lo lắng cho người thân thương đang ở bên mình và dần dà lây lan sang tha nhân chung quanh... từ đó và cứ tiếp nối mỗi ngày sẽ đưa chúng ta đến sự Phục

Sinh đích thật ngay tại trần thế này để rồi tiếp nối vào Thiên Quốc vĩnh cửu. Thiên đàng thật ra lại được bắt đầu ngay từ thế gian này.

Cho nên chúng ta cùng chết với Chúa Giêsu mỗi ngày qua những ý nghĩ, cử chỉ và hành động nhỏ to mỗi ngày... để rồi chúng ta cũng được sống lại với Ngài. Xin Chúa Phục Sinh giúp chúng ta cảm nhận được **sự Sống Lại với Ngài** qua từng cử chỉ quan tâm, ý nhị và chăm sóc cho nhau.

(MaiTrang)